

aprilie 2013, deducându-se perioada arestării preventive de la 18 mai pînă la 19 mai 2011.

Prin aceeași sentință a fost condamnată și Gatman Evghenia, dar în privința ei hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că la 18 mai 2011, orele 19⁰⁰, Cinchivski Vladislav, împreună cu concubina sa Gatman Evghenia, aflîndu-se în stradă lîngă domiciliu său din s. Dănceni, r-nul Ialoveni, avînd scopul încălcării grosolane a ordinii publice și manifestînd o lipsă de respect față de societate, fără motiv întemeiat, i-au numit cu cuvinte necenzurate pe vecinii Eudochia Șarco, Igor Manciuc și Viorel Moraru. Continuîndu-și acțiunile sale, Cinchivski Vladislav i-a aplicat lui Igor Manciuc o lovitură cu pumnul în regiunea capului, cauzîndu-i dureri fizice.

Ulterior, Cinchivski Vladislav, în jurul orei 21⁰⁰, prelungindu-și acțiunile sale huliganice, în prezența localnicilor, a opus rezistență agresivă reprezentantului autorităților sosit la fața locului, soldată cu ruperea hainei colaboratorului de poliție Mihai Cojocaru și cauzarea acestuia a leziunii corporale la articulația umărului drept, produse prin înțepare cu un obiect ascuțit, fiind necesară imobilizarea inculpatului cu încătușarea și transportarea lui la CP Ialoveni.

Conform raportului de expertiză medico-legală din 29.06.2011, la Cojocaru Mihai a fost depistată o cicatrice pe suprafața laterală a articulației umărului stîng, care a fost cauzată prin acțiunea traumatică a unui obiect înțepător-tăietor, ce se califică ca leziuni corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca huliganismul agravat, adică acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, de opunere de rezistență violentă reprezentanților autorităților care curmă actele huliganice, precum și acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obraznicie deosebită, săvîrșită de două persoane.

În acest sens, instanța a reținut că probele administrate dovedesc faptul că la 18.05.2011, între orele 18⁰⁰ – 20⁰⁰, în strada din s. Dănceni, Gatman Eugenia și Cinchivski Vladislav, fără careva înțelegere prealabilă, ambii fiind în stare de ebrietate alcoolică, au inițiat o ceartă lîngă domiciliul lor, prin acostarea jignitoare a vecinilor, însoțită de strigăte, comportament grosolan, acțiuni violente față de localnicii Șarco Eudochia, Manciuc Igor și Moraru Viorel, acțiuni finisate din partea lui Cinchivski Vladislav cu opunere de rezistență agresivă și atac a reprezentantului autorităților, soldată cu ruperea hainei lui Cojocaru și înțeparea acestuia cu un obiect ascuțit.

Dar, din comportamentul inculpatului, de la apariția reprezentantului autorităților, nu rezultă că el a avut doar un scop clar de aplicare a violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei cu funcții de răspundere și sistare a activității acestuia. El, în mod intenționat, a opus o rezistență violentă colaboratorului de poliție cu aplicarea unui obiect înțepător ascuțit ca continuare a acțiunilor sale huliganice, începute inițial cu concubina sa Gatman Eugenia în stradă.

Astfel, acțiunile inculpatului încadrate prin rechizitoriu în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal ca violența nepericuloasă pentru sănătate față de persoana cu

funcție de răspundere, în scopul sistării activității ei de serviciu și a schimbării caracterului ei în interesul său, urmează a fi încadrate în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal cu elementul suplimentar - opunere de rezistență violentă reprezentanților autorităților care curmă actele huliganice, cu excluderea din învinuirea inculpatului a art. 349 alin. (1¹) Cod penal.

Apărarea a indicat că inculpatul a fost maltratată de colaboratorii de poliție veniți la fața locului, fapt confirmat și prin raportul de examinare medico-legală din 20.05.2011, în care se indică că inculpatul are fractura osului zigomatic pe stînga, echimoze multiple cu tumefierea țesuturilor moi pe cap, coapsa stînga, excoriații pe față, membrele superioare, echimoze cu excoriații pe torace, excoriații pe planta dreaptă, care în ansamblu condiționează o dereglare a sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală medie.

Instanța constată însă, că polițistul Cojocaru Mihai a acționat în strictă conformitate cu obligațiunile de serviciu și cu bună credința, indicînd în procesul verbal de reținere din 18.05.2011 leziunile corporale vizibile pe care le avea inculpatul.

Circumstanțe agravante și atenuante pe caz nu sunt.

Ținînd cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvîrșite de persoana celui vinovat, care nu este la prima sa abatere de la lege, instanța de judecată a concluzionat că corijarea inculpatului este posibilă doar în cazul executării pedepsei cu închisoare, stabilită pe un termen minim.

3. Avocatul Sergiu Russ a declarat apel, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul să fie achitat.

Apelantul a invocat că prima instanță nu a apreciat obiectiv și pertinent probele și circumstanțele cauzei penale, care a fost fabricată și imputată inculpaților cu scopul de a mușamaliza o altă crimă gravă, comisă de colaboratorii de poliție din CP Ialoveni, ilegalitățile cărora, în prezent fac obiectul unei plîngerii pendente la CțEDO, pe faptul tratamentelor inumane și degradante, fiindu-i atribuit nr. 35102/12.

3.1 A declarat apel și procurorul, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 349 alin. (1¹), 287 alin. (2) lit. b), 84, 90 Cod penal la 4 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani.

Apelantul a indicat că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor înscrinate a fost dovedită pe deplin, însă instanța de judecată nu a ținut cont de criteriile de individualizare a pedepsei, prevăzute de alin. (1) al art. 75 Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă prea blîndă.

La fel, instanța neîntemeiat a exclus din învinuire art. 349 alin. (1/1) Cod penal și eronat a considerat că acțiunile prevăzute de acest articol se încadrează numai în prevederile art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Această soluție este contrară prevederilor art. 113 alin. (1) Cod penal, potrivit căruia se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvîrșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Astfel, aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere în scopul sistării activității ei de serviciu și a schimbării caracterului ei în interesul său - consecință materială obligatorie, nu este prevăzută de art. 287 Cod penal.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2013, a fost admisă cererea de retragere a apelului avocatului, declarat în numele inculpatului.

Apelul procurorului a fost admis, casată parțial sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Cinchivski Vladislav a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b), 90 Cod penal la 3 luni închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 1 an.

Tot el, a fost achitat pe art. 349 alin. (1¹) Cod penal, deoarece fapta inculpatului nu întrunește elemente infracțiunii.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a menționat că inculpatul și avocatul, prin cerere scrisă, au solicitat retragerea apelului, pledînd pentru respingerea apelului declarat de procuror și menținerea sentinței fără modificări.

Totodată, a reținut că instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, veridicității și coroborării și just a stabilit vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii prevăzută la art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca huliganismul agravat, adică acțiuni intenționate, care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvîrșite de două persoane.

Cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Totodată, soluționînd apelul procurorului, instanța a considerat necesar de a aplica prevederile art. 409 alin. (1) Cod de procedură penală, adică efectul devolutiv al apelului, în favoarea inculpatului, concluzionînd oportun și întemeiat de a-l achita de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 349 alin. (1¹) Cod penal. Această infracțiune nu poate fi absorbită de infracțiunea de huliganism, deoarece sunt două infracțiuni distincte, săvîrșite în perioade diferite de timp, huliganismul nu a fost prelungit ci colaboratorul de poliție a fost chemat la fața locului, acesta întreprinzînd acțiuni de reținere a inculpatului, dar nu de contracarare a cărorva acțiuni de huliganism.

Inculpatul se învinuiește că, prelungindu-și acțiunile sale criminale de huliganism, avînd scopul aplicării violenței nepericuloase pentru sănătatea persoanei cu funcție de răspundere în scopul sistării activității ei de serviciu, la 18 mai 2011, orele 21.00, ignorînd cerințele legale de a înceta acțiunile criminale, îndreptate spre încălcarea grosolană a ordinii publice din s. Dănceni, înaintate de către colaboratorul CP Ialoveni, Cojocarui Mihai, care a fost anunțat despre comportamentul agresiv al inculpatului, 1-a atacat pe ultimul cu un cuțit și,

lovindu-l cu pumnii peste diferite părți ale corpului, i-a cauzat conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1596/D din 29 iunie 2011 - cicatrice pe suprafața laterală a articulației umărului stîng, care a fost cauzată prin acțiunea traumatică a unui obiect înțepător - tăietor, care se califică ca leziuni corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății.

Astfel, inculpatul ar fi aplicat violență nepericuloasă pentru sănătate față de o persoană cu funcție de răspundere, în scopul sistării activității ei de serviciu și a schimbării caracterului ei în interesul său, adică ar fi săvîrșit infracțiunea prevăzută de art. 349 alin. (1¹) Cod penal.

În sensul vizat, instanța de apel a constatat că careva probe directe, concludente, pertinente, veridice și utile ce ar indica la vinovăția inculpatului nu au fost prezentate, or probele cercetate indică în mod elocvent că o careva violență asupra colaboratorului de poliție de către inculpat nu a avut loc.

Potrivit declarațiilor inculpatului, cîteva persoane s-au năpustit asupra lui și i-au aplicat aproximativ 20 de lovituri peste diferite părți ale corpului, după care el a fost dus în drum și culcat la pămînt în prezența vecinilor, polițistul ținînd piciorul peste capul lui, apoi urcat în mașina de serviciu de către trei polițiști și escortat la CPR Ialoveni. I-a fost acordat primul ajutor medical doar dimineața cînd a fost adus în instanța de judecată. Nu a atacat polițistul Cojocaru Mihai cu cuțitul, iar leziunile acestuia au survenit de la rezemare de gard.

Circumstanțele invocate sunt confirmate și prin declarațiile părții vătămate Manciu Igor, potrivit cărora polițistul 1-a lovit cu piciorul pe inculpat cînd acesta, imobilizat, încerca să se ridice.

Este absolut abuzivă întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție în privința inculpatului de către pretinsa victimă Cojocaru M. în calitate de agent constatat, în lipsa unui apărător, prin ce s-a încălcat dreptul lui Cinchivsci V. la un proces echitabil, or anume victima a administrat materialele în privința lui, ceea ce nu poate fi admis sub nici-o formă.

În concluzia raportului de examinare și expertiză medico legală, care indică că la cet. Cojocari Mihai s-a constatat cicatrice pe suprafața laterală a articulației umărului stîng, nu este constatat timpul concret de cauzare a acestei vătămări, depistate sub formă deja de cicatrice.

Mai mult, cu nimic nu sunt îndreptățite vătămarile corporale cauzate de către Cojocaru lui Cinchivschi sub formă de fractura osului zigomatic pe stînga, echimoze multiple cu tumefierea țesuturilor moi pe cap, față, coapsa stîngă, excoriații pe față, membrele superioare, echimoze cu excoriații pe torace, excoriație pe planta dreaptă, calificate ca vătămare corporală medie.

Instanța de apel a concluzionat că acțiunile inculpatului au fost mai degrabă îndreptate spre o opunere de rezistență pentru a nu fi reținut, dar nu de a ataca colaboratorii de poliție, fapt ce impune achitarea lui, deoarece fapta inculpatului de a se opune reținerii nu întrunește elementele infracțiunii prevăzută de art. 349 alin. (1¹) Cod penal.

5. Procurorul a declarat recurs ordinar în care a solicitat casarea deciziei menționate și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

Recurentul a specificat că la motivarea soluției de achitare a inculpatului, instanța de apel a efectuat o apreciere critică a probelor prezentate de procuror,

dând prioritate declarațiilor făcute de inculpat pe parcursul urmăririi penale și cercetărilor judecătorești în instanța de fond.

Potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În cazul dat, nu s-a ținut cont într-u totul de norma enunțată deoarece în situația când avocatul și inculpatul și-au retras apelul declarat și au solicitat instanței respingerea apelului procurorului, cu menținerea sentinței primei instanțe, instanța de apel a apreciat critic probele prezentate de procuror și a dispus achitarea inculpatului.

Or, la faza examinării apelului nici o parte nu a contestat probele acuzării, acestea fiind criticate de către instanță din oficiu, și ca rezultat se poate constata că în cazul dat instanța s-a manifestat evident în favoarea apărării.

Chiar dacă presupusa maltratare a fost examinată separat, fiind refuzată pornirea urmăririi penale, este evident că comportamentul inculpatului a fost unul deosebit de agresiv, anume în momentul când reprezentantul autorității a încercat să-l rețină, fiind informat în prealabil de tatăl și știind că este căutat de poliția sosită la fața locului. Mai mult, polițistul Cojocaru M. a acționat în strictă conformitate cu obligațiunile de serviciu și cu bună credință, indicând în procesul verbal de reținere din 18.05.2011, cu participarea avocatului, leziunile corporale vizibile pe care le avea Cinchivski Vladislav.

Prin urmare, instanța de apel nu avut careva motive de a aprecia critic declarațiile părții vătămate Cojocaru Mihail, că în timp ce a încercat să-l rețină pe inculpat, acesta era agresiv și l-a lovit cu ceva ascuțit la umăr. Observând că opune rezistență a aplicat forța și l-a imobilizat. A fost nevoit să cheme grupa operativă după ce inculpatul a fost transportat la CP Ialoveni.

În drept, recursul este fondat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția.

6. Judecînd recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează ca acesta este pasibil admiterii din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, când hotărîrea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect se reține că instanța de apel a comis următoarele erori de drept.

Conform art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate de apelant, să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăți situația apelantului.

Aceste prescripții legale au fost ignorate de instanța de apel.

Or, procurorul a solicitat în apelul declarat corectarea erorilor de drept comise de instanța de fond în raport cu capătul de acuzare pe art. 349 alin. (1¹) Cod penal și pedeapsa aplicată inculpatului, prin condamnarea lui în baza art. 349 alin. (1¹), 287 alin. (2) lit. b), 84, 90 Cod penal la 4 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani (*pct. 2 și 3.1 din decizie*).

Totodată, conform deciziei adoptate, instanța de apel a agravat situația apelantului, deoarece a pronunțat o hotărâre de achitare a inculpatului pe art. 349 alin. (1¹) Cod penal, adică a recurs la o soluție necerută de apelant, nefavorabilă ultimului și neconținută nici în sentința instanței de fond.

Conform art. 400 alin. (1) Cod de procedură penală, sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei. În corespundere cu art. 414 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Potrivit art. 415 alin. (1) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă apelul este nefondat.

Din sensul prevederilor enunțate rezultă că, instanța de apel efectuează un control integral al cauzei, atât în fapt, cât și în drept, fiind competentă să facă o nouă judecată în fond a cauzei și dînd o nouă apreciere probelor din dosar.

Însă, în cazul în care ajunge la concluzia că apelul procurorului este nefondat, acest apel urmează a fi respins, dar nu admis cu pronunțarea unei noi hotărâri de natură să înrăutățească situația apelantului.

Circumstanțele expuse atestă în mod lucid că, instanța de apel nu a judecat apelul procurorului în condițiile legii, deoarece a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanța de apel, constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursurilor declarate, casării totale a deciziei atacate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlătore erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de procuror, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2013, în privința inculpatului Cinchivski Vladislav Vasile și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată la 25 februarie 2014, ora 09.50.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Iurie Diaconu

Andrei Harghel

Ion Arhiliuc

Elena Covalenco

